

L'opinió de un ciutadà ofès:

Seguretat ciutadana?

ROBERTO GIMÉNEZ

Quin és el preu que ha de pagar una persona perquè la justícia sigui contundent amb el seu agressor o agressors? Aquesta és la pregunta que m'estic fent des de dimarts, dia 13 de desembre, quan vaig sortir del jutjat de Granollers.

Des d'aquest dia, he perdut tota la meua confiança en la justícia que ens defensa i sobre els que ens han de protegir (no els Mossos, sinó els que manen). Els fets es varen produir el divendres, 9 de desembre a la 1,30, aproximadament, al poble d'El Figaró, on es trobaven uns amics prenent unes cerveses al bar del poble. Després de fer la xerrada i passar l'estona, varen decidir marxar a casa. Un cop al carrer, es van trobar enmig d'un aldarull entre un grup de magrebins.

Aquests últims anaven beguts i drogats, i discutien entre ells. De sobte, van començar a increpar a la gent que sortia del bar, un dels joves magrebins que estava força animat, va anar directe a un dels figaronencs i li va donar una puntada de peu que el va fer caure a terra. De seguida els seus amics varen anar a defensar-lo i, entre empentes i crits, algú els va dir que marxessin, perquè ells no tenien ganes de brega. La resposta dels magrebins va ser contundent. De cop i volta, de darrere meu varen aparèixer 8 magrebins més, que se sumaven als 6 que ja hi havia, amb gots i ampolles de

vidre, disposats a fer mal. Ells sí que volien brega. Puntades de peu, ampolles de vidre trencades al cap, talls a la cara amb les ampolles, amenaces amb els gots trencats de punxar-te la cara... Pensava que aquell dia era l'últim per algú. Després de 10 minuts frenètics que es varen fer eterns, varen marxar per l'arribada dels Mossos. 14 persones contra 4. Resultat: 3 joves del poble a l'hospital i els altres, somrients i contents del que havien fet, a casa seva. Llavors érem uns quants a l'hospital, esperant que sortíssin els nostres amics amb el menor nombre de punts possibles a la cara. Mentre esperàvem, va venir una parella dels Mossos, dient que havien agafat la documentació de 4 agressors. Moltes gràcies! Ens van dir que aniria bé que l'endemà anésim a la comissaria a posar la denúncia, perquè aquestes coses no es poden quedar a l'aire i que la gent en faci una muntanya o perquè no hi hagi represàlies.

D'acord, correcte. Els vàrem fer cas. Al dia següent, dissabte, ens presentàvem a comissaria els 3 agredits i jo com a testimoni. Després de 4 hores d'espera posàvem la denúncia, mentrestant al poble ja hi havia remors i cadascú hi deia la seva... Ens van dir els Mossos que amb les dades que els havíem facilitat, farien detencions entre el diumenge i el dilluns, i que ja ens trucarien per anar al jutjat. D'acord, vam confiar comple-

tament en ells. Dilluns ens arriben notícies que hi ha 4 detinguts. Estem contents, ens fa la sensació que la justícia funciona. Ens truquen els Mossos i ens diuen que el dimarts, dia 13 a les 10.00, hem d'anar a declarar al jutjat i a que el metge forense vegi els agredits. Ens presentem l'endemà, a les 10,00 en un punt, i ens diuen que hem de tornar a les 12,00. Encara no ho entenem, però com que no som experts en el tema, marxem. Quan tornem ens donen la sorpresa que la notícia dels 4 detinguts era mentida, només n'havien agafat un. Però això no és tot. Quan vàrem marxar per tornar a les 12,00 com ens havien dit, l'únic detingut ja estava lliure. Havia declarat, abans que nosaltres, que ell no es va involucrar en cap baralla. Se'l varen creure!! Nosaltres portàvem 3 dies anant i venint perquè la "justícia" fes la seva feina, i encara no havíem declarat. Ens vàrem quedar perplexos, nerviosos, neguitosos... Només pensàvem que quan sortíssim del jutjat ens els podríem trobar pel carrer com si res.

Varen entrar els meus companys a declarar, i quan varen sortir els vaig preguntar "I ara, què? Què us han dit?". La resposta... encara l'estem esperant. No es varen prendre la molèstia ni d'escoltar l'únic testimoni que havia posat la denúncia. Em varen dir que podia marxar sense declarar. Molt bé, adéu!

Ara l'única cosa que podem fer és esperar que algun d'ells torni a fer mal a algú, però mal de debò,

com a mínim una setmana en coma perquè ens facin cas i la justícia caigui amb tot el seu pes sobre aquesta púrria. També ens podríem pagar un advocat i continuar pel nostre compte, però amb els nostres sous no ens ho podem permetre. I sinó, com ens van dir al jutjat, oblidar-ho tot i començar una nova vida. Surts d'allà i no pares de pensar en tot el temps que has perdut. Pensava que la justícia funcionava, que els que ens han de protegir treballaven (a part dels Mossos, els que manen), i el resultat quin ha estat? Dos joves de baixa laboral amb punts i contusions i un altre a qui han fet fora de la feina per tenir la cara partida, o sigui, sense feina, enfonsat, apallissat... Quin Nadal més maco que els espera! Mentrestant, els jutges/jutgesses, alcaldes/alcaldesses, inspectors/inspectores, tots s'enviaran aquells magnífics lots de Nadal i es felicitaran per la feina ben feta i es menjaran els torrons, esperant ves a saber què!

L'única cosa que han aconseguit és crear nerviosisme, por al poble, ganes de revenja, remors, inseguretat... Per cert, al poble no hi tenim vigilància. Com ens ho hem de fer? Justícia, gràcies per res.

RICARD MATEU CORRAL
El Figaró

Xavier Solanas